

A felismerés

Az álarcom minden este levetem
S a rothadó falra akasztom
Minden év iszonyodva rátapad
Valós küllemem lebegve fakasztom

A valós vágyak csömörben nyugszanak
A valóság teltházat hirdetett
Nyugtalan lényem sikerrel titkolom
Színjáték mindez, magamra ébredek

Magamat törve másoknak jó leszek
De neked most egyet beismerhetek
Az években téves arcok rejlenek
Magamban már nem látom az énemet

Minden a fejemre nő
Hazugság, kínos tévhitek
Mire hátrafordulok
Réges-rég más nem leszek

(Szabó Palócz Attila fordítása)